

lets Mening, at den enkelte Mand skulde føres ud til større Øvelser uden at være uddannet i Terrainet. Det ærede Medlem mente, at denne Uddannelse naturlig skulde gaa sammen med den anden Uddannelse, og jeg maa altsaa forstaa den ærede Ordfører saaledes, at Mandskabet alt ved Begyndelsen af September er uddannet i Terrainet. Dette har nu for det Første den Vanskelighed, at der altid maa gaa en elementær Udvikling forud for Anvendelsen af Mandskabet i Terrainet, til denne vil der da ikke blive tilstrækkelig Tid. Dertil kommer, at man maa føre Manden ud i Marken i Juni, Juli og August; dette er nu i og for sig Noget, som Uddannerne af Rekrutterne vistnok med stor Fornøjelse vilde gjøre, hvis det blot ikke havde den store Ulempe at være stridende mod den gjældende Lovgivning, som forbyder det. Det er, som sagt, stridende mod Lovgivningen at føre Mandskabet ud i Marken i denne Periode, og det vilde derfor i hvert Fald være nødvendigt her at tilføje en Bestemmelse i saa Henseende. Men jeg vil forøvrigt meget fraråde det, idet det vil vise sig, at Anvendelsen af en saadan Bestemmelse vil føre til meget betydelige Udgifter. Det ærede Medlem fandt endvidere Udtalelserne mod Rekrutbataillonernes Anvendelse i September til større Øvelser og mod Fortsættelse af Enkeltmands Øvelse i Oktober meget stærke. Han mente, at det netop kunde være saa udmærket godt at indrette det saaledes; thi da Rekrutterne jo vistnok slappedes noget i September Maaned, kunde de have godt af at strammes lidt op, før de sendtes hjem. Jeg tror nu, at det gaar med den militære Uddannelse som med enhver Undervisning, at man helst bør lade den gaa jævnt rolig, og stedse fremadskridende, og jeg tror, at det er ganske overordentlig uheldigt at bygge Regler for Uddannelsen saaledes, at det er nødvendigt for de Militære, midt i Uddannelsen at lade dem gjøre et Tilbagekridt for saa at skulle — om jeg saa maa sige — vise dem op igjen til fornyet Fremskridt. Hvad det kommer an paa, er det, at Rekrutten jævnt og roligt føres hen til med større og større Interesse at drive sin Tjeneste, og det er fuldstændig i Uoverensstemmelse med dette Princip, naar de større Øvelser have aabnet hans Blis for en friere Udvikling, saa bagefter at tvinge ham til paany at begynde paa Detaillen. Vi kunne jo slutte fra os selv — Mange af os have i det Mindste følt det, at naar vi ere blevne kastede ud som unge Mennesker f. Ex. i Felten og have ført et friere Liv der, og saa bleve satte tilbage paa Skolebenken, da hørte dette, som bekendt, ikke til de Ting, man syntes videre godt om, eller som virkede opmuntrende. Den ærede Ordfører har rettet en Feil i min Beregning af Rekrutmassen, og der har den ærede Ordfører ganske Ret; dog skal jeg sige, at jeg nævned 300 i Stedet for 350, og dette sidste Tal skriver sig fra, at jeg i min Beregning

er gaaet ud fra en Rekrutmasse af 5,500 Mand. Søvrigt ere disse 50 Mand, fordelte paa 4 Kompagnier, ikke af saa stor Betydning, at det kan gjøre noget som helst Besøntligt til Sagen, og det erkendte den ærede Ordfører jo ogsaa selv. At jeg har gjort mig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til den ærede Ordførers Ytringer angaaende, hvad de militære Sagkyndige vilde give ham Ret i med Hensyn til den fortsatte Tjeneste, kan jeg ikke erkende. Jeg har maasse misforstaaet den ærede Ordførers Mening, men jeg tror ikke, at jeg har havt Stylden, den ligger vistnok i de Udtryk, som den ærede Ordfører brugte ved denne Leilighed. Naar den ærede Ordfører gien tog, at han nærede den Overbevisning, at mange Sagkyndige vilde med ham udtale sig mod Garnisonstjenesten, saa er det besynderligt nok, at i de Erklæringer, vi have havt fra saa mange Sagkyndige, er der ikke faldet saadanne Udtalelser, og det skulde dog være mærkeligt, om de ikke skulde være fremkomne i temmelig stor Maalestof, hvis den ærede Ordfører havde Ret. Der er ganske sikkert en enkelt Udtalelse deriblandt, der gaar i denne Retning; men i Hovedsagen er det, som Uenigheden dreier sig om med Hensyn til Garnisonstjenesten, kun begrundet i, at Mandskabet af andre Grunde for meget har været unddraget fra Uddannelsen og anvendt til Formaal, som svækkede denne. Med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkning om, at det var de Fattigste, der bleve tilbage til fortsat Tjeneste, da har det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) allerede udtalt sig derimod, og jeg kan fuldstændig slutte mig til ham. Den ærede Ordfører syntes at være meget glad over den Uenighed, der fandtes i Mindretallet; men den er ikke meget stor, idet den nemlig egentlig dreier sig — saa vidt jeg har bemærket — om Leir- eller Rantonnementsøvelser, da vi, naar vi først komme til en af disse Bestemmelser, let blive fuldstændigt enige. Den ærede Ordfører var imidlertid saa god at love, at han ikke vilde benytte denne Uenighed efter det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds' (Fenger) Anvisning til at drage nogen af de Sagkyndige over til sig. Jeg takker den ærede Ordfører, fordi han ikke vil bringe os i den frygtelige Fristelse, som jeg for mit Vedkommende dog haaber nok at kunne modstaa.

Ordføreren (Wojten): Der er kun eet Punkt i det, det ærede Medlem udtalte, som giver mig Anledning til at tilføje en ganske kort Bemærkning. Jeg vil nemlig give det ærede Medlem Ret i, at jeg ikke ganske har opfattet Mindretallets Forslag til § 11 saaledes, som Mindretallet vil have det opfattet. Det gaar nemlig ud paa at udtage et noget større Antal af Befalingsmænd, af Elitesoldater, for at kunne undgaa den Ud nævnelse af Undercorporaler, af Elitesoldater,